

Iz nagovora, ki ga je imel pater Jožef Kentenich, na Dan Zaveze ljubezni 18.2.1956:

ZAVEZA LJUBEZNI - IZMENJAVA LJUBEZNI, SRC in DAROVANIH ŽRTEV

Danes praznujemo, ker je danes praznik:
danes je 18. dan v mesecu, ki je dan Zaveze ljubezni!

Pravzaprav bi se morali pogosteje dobivati tu in tako praznovati. ...

Za nas je dan Zaveze, poseben dan,
saj je to dan Zaveze ljubezni in dan vrtnic.

To bi vedno moral biti dan spomina in obnove, dan vrtnic, ...

Rekli smo, da izmenjava vrtnic pomeni, izmenjavo src in ljubezni.

Na kaj nas spominja današnji dan?

Na občestvo naše medsebojne ljubezni in na občestvo naše ljubezni z Božjo Materjo.

Kaj obnavljamo danes?

Danes obnavljamo izmenjavo medsebojne ljubezni, izmenjavo src in izmenjavo žrtev.

Tega pa ne počnemo samo mi, ampak tudi naša draga Mati, ki je Trikrat Čudovita.

Tudi Ona z nami izmenjuje svoje srce, ljubezen in žrtve.

Zato je to obnove src, izmenjave ljubezni in izmenjave žrtev.

Kaj dejansko pomeni Zaveza ljubezni? Želim vas spomniti na zgodbo naše redovne sestre Emilije. Pogosto premišljuje njeno prisodobo, v kateri Zavezo ljubezni primerja s „posebnim vlakom.“ Na tem vlaku imajo vsi kupeji vagonov napis: „Božja previdnost.“ In v kupejih celotnega vlaka, velja življenjsko vodilo: „Da, Oče! Da, Mati!”

Danes, ko sklenemo ali obnovimo Zavezo ljubezni, prejmemo ali obnovimo vozovnico za ta „posebni vlak.“ Ob vprašanju, kaj se dogaja na tem vlaku, slišimo odgovor potnikov. Kaj slišimo? Slišimo dva vzklika: „Da, Oče!” in „Da, Mati!” Seveda to ni navaden vlak in ne govorijo samo potniki. Govorita tudi vlakovodji. Kdo pa sta vlakovodji? To sta naš nebeški Oče in naša Mati Marija, ki vstopajočim govorita: „Da, otrok!” „Da, otrok!”

Kaj pa za nas pomeni ta njun izgovorjeni: „Da, otrok!”

Je izraz nežne ljubezni Boga Stvarnika in njegove Matere, do nas.

Svoj „Da, otrok!” izrečeta osebno vsakemu potniku, kot da je edini potnik tega vlaka.

Svoj „Da, otrok!” izrečeta osebno vsakemu tudi takrat, ko Zavezo ljubezni obnovimo.

Mi izrečemo: „Da, Oče! Da, Mati!” izmenjavi src, izmenjavi ljubezni in izmenjavi žrtev.

Ne spreglejmo dejstva, da je pomemben del te izmenjave, tudi izmenjava žrtev. ...

To vzajemno občestvo ljubezni, src in žrtev z Materjo Trikrat Čudovito iz Schönstatta, moramo obnavljati pogosto. Vsak 18. dan slehernega meseca, Schönstattski otroci po vsem svetu praznujejo. Na ta dan obnavljajo, svojega duha ljubezni in žrtvovanja. Vse žrtve ljubezni, ki jih čez mesec zberejo, položijo ta 18. dan meseca, Božji Materi v srce.

Pomislimo sedaj, kaj smo Božji Materi podarili od naše zadnje obnove Zaveze ljubezni, ki je bila prejšnji mesec? Dobro je, da pomislimo za nazaj in ji vse te svoje žrtve, v tišini tu ponovno darujmo.

Vemo, da je po svetu veliko Marijinih svetišč. Prav tako vemo, kaj je v teh svetiščih drugače, kakor v svetiščih Matere Trikrat Čudovite, Kraljice in Zmagovalke iz Schönstatta. V Schönstattski Marijina svetišča, ne prihajamo s praznimi rokami. Enako jih tudi ne zapuščamo praznih rok, ampak vedno odhajamo z rokami polnimi milosti. Zakaj prinašamo svoje žrtve v Schönstattski Marijina svetišča?

Svoje žrtve prinašamo, da bi postale sredstvo našega posvečenja. Milosti pa ne smemo prositi le zase, ampak tudi za druge, za ves svet. „... Zanje se posvečujem, ...” Jn 17, 19 (to so Jezusove besede iz njegove velikoduhovniške molitve na Veliki četrtek – op. prev.) Prinesimo svoje žrtve in jih položimo v Vrč pri oltarju, da bi lahko Marija rešila in posvetila duše bratov in sester po vsem svetu. To držo zvesto obnavljajmo vsak 18. dan meseca.

Kaj želimo torej storiti danes? Danes želimo obnoviti našo Zavezo ljubezni in žrtvovanja ter sprejeti tudi trnje, ki nam ga prinaša življenje. ... In, ko bomo Božji Materi podarili svojo vrtnico, bo ta naša vrtnica imela trne. Tiho ji recimo: *Božja Mati, Tebi in po Tvojih namenih, izročam dar mojega križa in dar mojih žrtev, Ti razpolagaj z njimi.*

Pri tem pa Očetu v nebesih ne darujemo samo Marijinih žrtev, ampak obljubimo, da bomo šli domov in doprinesli žrtve tudi sami. Ta povezanost med nami in naš drago nebeško Materjo, je izraz ljubezni in izvoljenosti. Ob tem na nek način rečemo: „*Mati Trikrat Čudovita, Kraljica in Zmagovalka iz Schönstatta, naše darovano trnje je izraz naše ljubezni do Tebe!*” Božja Mati nam pri tem odgovarja: „*Moji trni so izraz moje ljubezni do tebe - dala sem ti jih iz ljubezni do Boga.*” In mi ji spet rečemo: „*Glej Božja Mati, v imenu Božje ljubezni, moj dar za Te! ...*”

Še enkrat premislimo, kaj vse lahko štejemo za trnje svojega življenja? Morda je to neprijazen sosed? Morda prijatelj, ki me je izdal? Morda nekdo, ki me je oropal dobrega imena? So to morda moji ali ženini sorodniki ali celo moja lastna družina. Morda so to težave z otroki? Lahko pa gre za mojo telesno ali značajsko šibkost in nemoč? Še kako čutimo to bodeče trnje! Pogumno in s premislekom recimo: „*Da Oče, želimo ga prenašati! Vendar ne samo zase in za mojo družino, ampak za prenavo vsega sveta.*”

Danes se hočemo odločiti, da bomo v prihodnjem mesecu, z veseljem položili svoje darove pred noge Božje Matere, za odrešenje sveta. Recimo „Da” našim resničnim trnom, ne tistim v naši domišljiji. ...

Dan Zaveze je dan izmenjave vrtnic, a tudi dan trnja. Postni čas je še posebej čas trnja. Postal naj bi čas večje ljubezni. Na današnji dan, na dan Zaveze ljubezni, izročimo to odločitev naši dragi Božji Materi: „Ljubezen za ljubezen, žrtev za žrtev, trnje za trnje.”

Iz: V ponedeljek zvečer, letnik 1, stran 161 in naprej, predavanje 18.2.1956

V Zavezi s Teboj:

Kje mora moja ljubezen še rasti?

Kje je moja ljubezen preveč sebična?

Kje se moja ljubezen preveč vrti okoli mojega JAZ-a?

Premislimo v kratki tišini:

Kateri so trenutno najbolj boleči trni mojega življenja?

Bolezen, smrt, prepir z zakoncem, skrb za otroke, ... itd?

Premislimo v kratki tišini:

Katera moja žrtev Bogu, bi bila ta trenutek najbolj primerna?

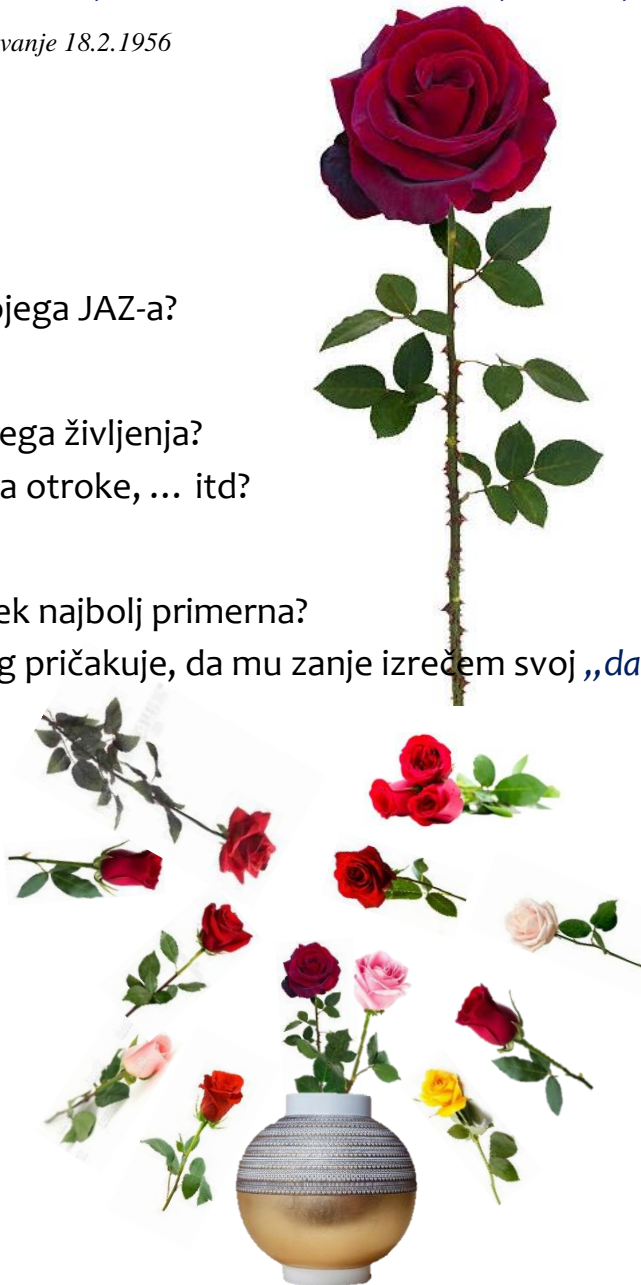
Za katere boleče trne, sedaj od mene Bog pričakuje, da mu zanje izrečem svoj „da”?

Premislimo v kratki tišini:

Obred z Vrčem:

Na zadnjo stran pripravljenih lističev, napišimo to kar čutimo, da je v nas najbolj boleče in je s tem najdragocenejši dar, ki ga lahko zaupamo Božji Materi.

Ta naš dar ji bomo izročili v Zaklad milosti, ki ga simbolično prestavlja Vrč pred oltarjem.

Kdor se čuti pripravljen, sedaj je priložnost za sklenitev Zaveze ljubezni z Božjo Materjo:

potem /ali

Z malo posvetilno molitvijo, obnovimo svojo Zavezo o ljubezni še vsi ostali:

O Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem in, da se Ti vdanega izkažem, Ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej Tvoj o dobra Mati, varuj in brani me, kakor svojo last in posest. Amen!

Pesem: Lepa si, lepa si, ... (176) 1.-3. kitica, glede na razpoložljivi čas,